

ת"פ 58297/07/20 - מדינת ישראל נגד עלא קאדר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58297-07-20 מדינת ישראל נ' קאדר(עציר)

בפני כבוד השופט עלאא מסארווה

בעניין: מאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד מוטי חבה

נגד

הנאשם:

עלא קאדר

ע"י ב"כ עוה"ד ענבר קינן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בתיק שבכותרת ובתיקים אותם ראה לצרף ובמסגרת הסכמה דיונית, כדלקמן:

ת"פ 58297-07-20 - בהתאם לעובדות, ביום 31.03.18 בסמוך לשעה 11:05 הגיע הנאשם עם רכבו לחניון בו חנה רכבו של המתלונן. בנסיבות אלה, נכנס הנאשם לרכבו של המתלונן תוך ששבר את ידית הדלת ושהה בו זמן קצר. מיד לאחר מכן חזר לרכבו ונמלט מהמקום. ברכבו של הנאשם נתפסו שני מפתחות צינורות, מברגים, מגזרי ברזל, מפתח שוודי, מספריים קשיחות ומספרי מתכת (קאטר).

על יסוד האמור, הורשע הנאשם בעבירות של **פריצה לרכב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק **והחזקת כלי פריצה לרכב** לפי סעיף 413 לחוק.

ת"פ 9399-02-19 - בהתאם לעובדות, ביום 31.01.19 בסמוך לשעה 11:30 התפרץ הנאשם יחד עם אחר לרכב שחנה במקום, תוך שהאחר ניפץ את חלון הרכב הקדמי ונכנס לרכב אשר היה נעול. מיד ובסמוך, ניסו הנאשמים לגנוב את הרכב באמצעות ניתוק חוטי מחשב הרכב והוצאתו ממקומו. כמו כן, פירקו הנאשם ואחר את חובק ההגה ואת מתג ההנעה. בנסיבות אלו, החזיק הנאשם מברג שטוח אשר יכול לשמש לפתיחת דלתות מבנים וכלי רכב.

על יסוד האמור, הורשע הנאשם בעבירות של **ניסיון גניבת רכב (בצוותא)** לפי סעיפים 413ב + סעיף 25 + סעיף 29(א) לחוק, **פריצה לרכב בכוונה לגנוב (בצוותא)** לפי סעיפים 413 סיפא + 29(א) לחוק, **חבלה במזיד ברכב (בצוותא)** לפי סעיפים 413ה + 29(א) לחוק, **והחזקת כלי פריצה לרכב (בצוותא)**, לפי סעיף 413 לחוק.

ת"פ 53803-07-20 - בהתאם לעובדות, ביום 02.08.18 בסמוך לשעה 20:15 פרצו הנאשם ואחרים לרכב של המתלוננת בכך שהחדירו מכשיר חד למסגרת חלון הדלת הימנית ופתחו את דלתו ונסעו מהמקום כשהנאשם נוהג בו עד לחניון רכבים אחר באותה עיר. על יסוד האמור, הורשע הנאשם בעבירות של **פריצה לרכב** לפי סעיף 413 רישא לחוק **וגניבת רכב** לפי סעיף 413 לחוק.

ת"פ 28734-09-20 - בהתאם לעובדות, ביום 23.11.18 בין השעות 18:15-21:30 התפרץ הנאשם לרכב של המתלונן ואשתו על ידי כך ששבר את חלון השמשה האחורי ונכנס לרכב. בנסיבות אלו, פירק הנאשם את הסוויץ' ברכב וכך גרם נזק למתג ההתנעה, למחשב הרכב וחלקי פלסטיקה של הרכב.

על יסוד האמור, הורשע הנאשם בעבירות של **גניבת רכב** לפי סעיפים 413ב + 25 לחוק, **פריצה לרכב** לפי סעיף 413 ורישא לחוק **וחבלה במזיד ברכב** לפי סעיף 413ה לחוק.

ת"פ 55656-08-23 - בהתאם לעובדות, ביום 22.06.23 בשעה 22:30 לערך, שבו המתלוננת וילדיה אל הבית בו מתגוררים בני הזוג וילדיהם לאחר ביקור בבית הוריה. בנסיבות, עת היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, כעס על המתלוננת על כך שנעדרה מהבית ולא הייתה זמינה בנייד, או אז קילל אותה וצעק עליה. בהמשך, הכניסה המתלוננת את ילדיהם אל תוך הבית ויצאה לדבר עם הנאשם. הנאשם החל להכות את המתלוננת במכות אגרוף לפניו ובעיטות ברגליה והשליך לעברה חפצים שונים, כולל טלפון ומפתחות, אשר פגעו בה בגב ובמותן צד שמאל. גם לאחר שהמתלוננת נפלה ארצה המשיך הנאשם להכותה, תוך שהוא מקלל אותה וצועק עליה. בהמשך לכך, חיפש הנאשם את מפתחות הרכב ומשלא מצא אותם החל לשבור את הרכב שעמד ליד הבית וגרם לנזק במכסה מנוע, חוטי חשמל קרועים, חלון דלת נהג שבורה וסוויץ' שבור. בהמשך, זרק הנאשם לעבר המתלוננת קאטר ובעת שזו ניסתה להימלט, אחז בה הנאשם והיכה בגבה, עד שלבסוף הצליחה להיחלץ מידי וברחה אל מחוץ לבית.

בנסיבות אלו, עזב הנאשם את הבית והלך אל מתחם מגורים בטייבה, בו מתגוררת אמה של המתלוננת ודודתה. בהמשך למתואר, פגש הנאשם את הדודה ושאל אותה היכן המתלוננת, כשבאותו הזמן נפלה מכיס אחורי במכנסיו סכין מטבח. הנאשם הרים את הסכין והחזירה לכיסו. משנענה על ידי הדודה כי המתלוננת לא נמצאת, עזב את המתחם.

על יסוד האמור, הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה סתם - בן זוג** לפי סעיף 382(ב) לחוק, **חבלה במזיד ברכב** לפי סעיף 416ה לחוק **והחזקת סכין שלא כדין** לפי סעיף 186(א) לחוק.

ת"פ 787370-5-23 (שלום חדרה), הורשע הנאשם בעבירת **שב"ר ונטישה במקום אחר**, לפי סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין, לאחר שהודה שהעביר רכב ממקום אחד לחניון והחנה אותו שם.

הסכמות הצדדים

בהתאם להסכמת הצדדים, עניינו של הנאשם הופנה לשירות המבחן, ואלו ישוחחו לאחר קבלת התסקיר. מתסקיר שירות המבחן מיום 24.10.22, עולה כי שירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם הנאשם מספר פעמים ועל כן לא עלה בידיהם להגיש תסקיר בעניינו. מאוחר יותר, התברר שהנאשם נעצר כך שלא הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם.

דין והכרעה:

אירוע אחד או מספר אירועים:

לפי תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילה האם ניתן להתייחס לנסיבות האישום כאירוע אחד או

שמה מדובר במסר אירועים נפרדים המחייבים קביעת מתחמי ענישה שונים.

פסיקת בית המשפט העליון בעניין בני ג'אבר התמודדה עם השאלה העקרונית מתי ייחשבו עובדות המקרה כמקימים אירועים שונים.

בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14) (פורסם באתר נבו), בדעת הרוב, בחוות דעתו של כבוד השופט ע' פוגלמן נפסק:

"להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית."

בעניינינו, מדובר בצירוף תיקים שונים, לגבי עבירות שבוצעו במועדים שונים בנסיבות שונות בתכלית. במקרה אחד דובר על אלימות במשפחה, ובמקרים אחרים עבירות רכוש שבוצעו באירועים שונים, חלקם עבירות של גניבת רכב או ניסיון לגנוב רכב, וחלקם פריצה לרכב. המסקנה שיש לקבוע מתחמים שונים לגבי התיקים השונים.

מתחם העונש ההולם:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, (בגין כל אחד מהאירועים), מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דנן הם שמירה על רכוש הציבור וקניינו, תרומת בית המשפט למאבק בתופעת גניבת הרכבים, חשיבות הקשר בין בעל הרכב לבין רכבו והקושי בהתמודדות האזרח עם מצב בו רכבו שלו, על תכולתו, נעלם כלא היה. לגבי עבירת האלימות במשפחה, הערכים המוגנים הם שמירה על שלמות גופה של המתלוננת, אשתו של הנאשם, תחושת הביטחון שלה בתוך ביתה, האוטונומיה שלה על גופה.

יש לעמוד על נסיבות ביצוע העבירות בתיקים השונים, ולהדגיש את חומרת העבירות השונות, ריבוי העבירות, החזרתיות, ההתארגנות והחבירה לאחרים, ההצטיידות בכלי פריצה, הנזקים שנגרמו לרכבים השונים. ביחס לעבירת האלימות והגם שלא נגרמו חבלות למתלוננת (מדובר בעבירת "תקיפה סתם"), הרי שמדובר באירוע חמור בעיניי, אירוע מתגלגל של אלימות מתמשכת, המלווה ביחס אדנותי, ופרץ אלימות כלפי גופה של המתלוננת ורכושה, תוך שהנאשם שיכור ומחזיק בסכין.

לגבי מדיניות הענישה הנוהגת, וביחס לאירוע ראשון (ת"פ 58297-07-20 - פריצה לרכב, היזק לרכוש במזיד, החזקת כלי פריצה), הענישה נעה בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר (4-12). ביחס לאירוע השני, (ת"פ 9399-02-19 - ניסיון גניבת רכב בצוותא, פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא, חבלה במזיד ברכב בצוותא, החזקת כלי פריצה בצוותא) הענישה נעה בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר. כך גם לגבי האירוע השלישי (ת"פ 53803-07-20 - פריצה לרכב

וגניבת רכב) והאירוע הרביעי (ת"פ 28734-09-20) (גניבת רכב, פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב). לגבי האירוע השישי (ת"פ 787370-5-23) (עבירת שבל"ר ונטישה במקום אחר): מתחם העונש מתחיל נע בין 6-15 חודשי מאסר. לגבי האירוע החמישי (ת"פ 55656-08-23 - תקיפה סתם בן זוג, חבלה במזיד ברכב, החזקת סכין), הענישה נעה בין 8-18 חודשי מאסר. זו גם עמדת התביעה באשר למתחם הראוי, עמדה אשר מקובלת עליו.

בקביעותי לעיל אני מתבסס על הפסיקה להלן:

בעבירת גניבת רכב

בעפ"ג 60498-02-22 (באר שבע) **מדינת ישראל נגד מזרחי** (2022), הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן ב-2 עבירות של גניבת רכב בצוותא. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אירוע נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. אציין שבית משפט קמא בסופו של יום סטה משמעותית ממתחם העונש ההולם לאחר שבחן את נסיבותיו האישיות והטיל עליו של"צ בהיקף 300 שעות לצד ענישה נלווית. המאשימה הגישה ערעור למחוזי. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 9 חודשים אשר ירוצה על דרך עבודות שירות חלף צו השל"צ.

ברע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נגד מדינת ישראל** (2015), הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בעבירה של גניבת רכב בצוותא והחזקת כלי פריצה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על נאשם עונש של 14 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים ופיצוי לבעל הרכב בסך 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון דחו את הערעורים שהוגשו.

בת"פ 31176-09-20 **מדינת ישראל נגד ע'אנם** (2024), הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, ב-2 עבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא (2 עבירות) וחבלה במזיד ברכב. בית המשפט קבע כי מדובר באירוע אחד וקבע את מתחם העונש ההולם כנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, פסילה בפועל בת 6 חודשים, פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, פסילה על תנאי והתחייבות.

ראו עוד: עפ"ג 17833-01-20 **מדינת ישראל נגד משי ואח'** (מתחם של 8-18 חודשי מאסר בעבירה אחת של גניבת רכב) ו- ת"פ 52414-12-22 **מדינת ישראל נגד יוסף שאהין** (2023).

עבירת ניסיון גניבת רכב

בת"פ (תל-אביב) 62120-06-19 **מדינת ישראל נ' בסון** (2020), הנאשם הורשע בעבירות של ניסיון גניבת רכב, איומים והכשלת שוטר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הכולל נע בין מאסר בן 6 חודשים ועד ל-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד מע"ת ופיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪.

בת"פ (תל-אביב) 43881-09-20 **מדינת ישראל נ' שרפא** (2022), הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב. צירף תיק ובו הורשע בעבירה של גניבת רכב לצד עבירת של הפרת הוראה חוקית, תיק נוסף ובו הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון גניבת רכב וסיוע לגניבת רכב, תיק נוסף ובו הורשע בעבירות של הסעת שב"ח, החזקת כלי פריצה, ניסיון גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, חבלה במזיד ברכב, גניבה מרכב, נהיגה בזמן פסילה, ללא ביטוח, ושיבוש מהלכי

משפט ותיק נוסף בו הורשע בעבירה של החזקת סכין. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם באשר לתיק קשירת הקשר עם הקטינים, ניסיון גניבת הרכב וסיוע לגניבת רכב נוסף מתחם עונשי הולם וכולל, הנע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

בעבירת פריצה לרכב

ברע"פ 4338/15 **כהן נ' מדינת ישראל** (2015), הנאשם הורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. הנאשם ניפץ חלון רכב, התפרץ לתוכו וגנב ממנו תיק ובו כרטיס אשראי, מסמכים ו-400 ₪. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל למשך 6 חודשים, הפעלת מאסרים מותנים למשך 5 ו-10 חודשים בחופף ובמצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ופיצוי המתלונן בסכום של 1,000 ₪. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

בעפ"ג (מרכז) 64042-05-16 **רחייל נ' מדינת ישראל** (2016), הנאשם הורשע בעבירות של חבלה במזיד ברכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות נע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קמא גזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל בן 6 חודשים, הפעלת 10 חודשי מאסר מותנים והפעלת 6 חודשי מאסר מותנים בחופף זה לזה כך שסה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי בסך 700 ₪. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

פסיקה בעבירת חבלה במזיד לרכב

ברע"פ 1931/15 **אדריאן אברהם מויסקו נ' מדינת ישראל** (2015), הנאשם הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר על תנאי בצירוף פיצוי כספי לבין 4 חודשי מאסר בפועל בצירוף רכיבים עונשים נוספים, כדוגמת קנס ופיצוי כספי. בית משפט קמא גזר על הנאשם, עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך שנתיים, של"צ בהיקף של 180 שעות, קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהוגש וכך גם בית המשפט העליון.

בעפ"ג (מרכז) 21044-02-18 **מדינת ישראל נ' רודבסקי** (2018), הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה במזיד ברכב. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. בית משפט קמא גזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 150 שעות, פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן, התחייבות כספית בסך 4,000 ₪ למשך שנתיים. בית המשפט המחוזי קבע כי לאור נסיבות המקרה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם חייב לכלול רכיב של מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. כמו כן, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה לעניין קולת העונש ושינה את עונשו של הנאשם לעונש של 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ו- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים.

ת"פ (רחובות) 55589-07-18 **מדינת ישראל נ' יעקבי** (2018), הנאשמת הורשעה בשלוש עבירות של חבלה במזיד ברכב. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע סביב מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשמת, עונש של 3 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, קנס בסכום של 200 ₪ או 2 ימי מאסר תמורתו ופיצויים בסכום של 1,000 ₪ לשני המתלוננים.

פסיקה לעבירת תקיפה סתם בן זוג:

ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2016), ביחס לעבירה של תקיפת בת זוג בדרך של משיכה בשיער, סיבוב גוף ואחיזה בצוואר נדחתה בקשת רשות ערעור ביחס למתחם שמתחיל ממאסר לתקופה קצרה בעבודות שירות ועד ל-14 חודשים.

ברע"פ 11387-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2018), שמדובר שם באירוע של שתי עבירות אלימות כלפי בת זוג והיזק לרכוש במזיד, באירוע דומה לענייננו בית המשפט קבע מתחם שמתחיל משה חודשים ועד 18 חודשים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. כך גם ברע"פ 1239-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2018) ות"פ 28041-02-22 **מדינת ישראל נ' נעים**.

פסיקה לעבירת החזקת סכין:

בת"פ 15203-10-15 **מדינת ישראל נגד רמי גבאי** (2017), שם סקר כב' השופט אבינור מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סכין תוך הפניה לפסיקה וקבע כי הענישה מתחילה במאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר.

לת"פ 30042-06-20 **מדינת ישראל נגד כהן** (2021), שם קבעתי לגבי עבירה של החזקת סכין במהלך סכסוך שכנים עת ירד הנאשם שם מדירתו בעודו אוחז בסכין מטבח כי מתחם העונש ההולם מתחיל ענישה צופה פני עתיד לצד רכיבים נוספים.

וכן, לת"פ 37551-03-20 **מדינת ישראל נגד ישראל** (2021), שם קבעתי לגבי עבירה של החזקת סכין כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים, לרבות צו של"צ ועד מספר חודשי מאסר.

פסיקה לעבירת שבל"ר ונטישה:

ברע"פ (תל-אביב) 10775-12-15 **אפיניש נ' מדינת ישראל** (2016), הנאשם הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות והיזק לרכב. הנאשם התפרץ לרכב בבעלות המתלונן כך שנכנס אליו שהיה נעול. באותן נסיבות חיבל הנאשם במזיד ברכב בכך שניסר את ידית ההילוכים של הרכב. הנאשם נטל בהמשך את הרכב כך שהניע את הרכב באמצעות מפתח ספייר שהחזיק המתלונן בתא הכפפות ונסע מהמקום עד שנעצר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים. בית המשפט המחוזי קיבל את הסכמות הצדדים ולפיהם הופחת עונש המאסר ל-6 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות, יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

ברע"פ (ב"ש) 12805-07-16 **אבו סבילה נ' מדינת ישראל** (2016), הנאשם הורשע בעבירת שבל"ר לאחר שנטל שלא כדין כלי רכב דו גלגלי מסוג "פיג'ו" שהושאר במקום על ידי אזרח, שנאלץ להותירו שם עקב תקלה בכלי הרכב, בעטיה לא עלה בידו להניעו, תוך שימוש ברכבו לשם כך. במסגרת ההסדר, הגבילה התביעה את עתירתה העונשית ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל בן מספר חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס, פיצוי והתחייבות. בית המשפט המחוזי ביטל את

הרשעתו של הנאשם בדין והטיל עליו 100 שעות של"צ לצד הפיצוי וההתחייבות שנותרו על כנם.

קביעותי לעיל לגבי מתחמי העונש עולות בקנה אחד עם העונשים שהוטלו על שותפיו של הנאשם (ראו למשל ת"פ 53803-07-20 בית משפט השלום בפתח תקווה).

במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה. בעניין זה, ולאחר שהנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה אל מול שירות המבחן, וכן לנוכח מעצרו, והתנהלותו הדיונית הבעייתית בעבר, לא מצאתי להיעתר לבקשת הנאשם לבקש תסקיר (חדש) לעניין העונש. בפרט, לאחר שהתברר ששירות המבחן, לאחרונה, לא המליץ לשלבו בבית המשפט הקהילתי (באחד מתיקי הצירוף).

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי, אם כי ישן יחסית (הרשעה אחרונה ביחס לעבירת משנת 2011). אציין שהעבר הפלילי הרלוונטי והמשמעותי יותר (עבירות רכוש דומות) חוזר להרשעות ביחס לעבירות רבות אך הן בוצעו במאה הקודמת.

רוב העבירות הנוכחיות בוצעו בשנים 2018, 2019, ולכן מדובר בחלוף זמן משמעותי, אם כי עליו לציין שחלוף הזמן, בעיקרו, נרשם לחובת הנאשם והתנהלותו הדיונית הבעייתית ובוודאי שהאשם בו אינו לפתחה של המאשימה. כאן המקום לציין שההליכים בתיק זה הותלו בשלב מסוים לאחר שהנאשם הפסיק להתייצב לדיונים וחודשו לאחר מכן.

עוד לקחתי בחשבון את החלטתו של הנאשם לצרף את תיקיו ולנקות שולחן והודאתו בכלל התיקים. לנאשם 6 ילדים. אחת מבנותיו של הנאשם סובלת מאוטיזם.

הנאשם ניסה, ללא הצלחה, להשתלב בהליך טיפולי, בין במסגרת שירות המבחן ובין בבית המשפט הקהילתי. בעניין זה, אין לנאשם להלין אלא על עצמו, ואולם התרשמותי שרצונו של הנאשם להיגמל מהתמכרות לסמים ואלכוהול הוא כן ואמיתי. לאחר מעצרו באחד מתיקי הצירוף, החל בטיפול בבית הכלא, נמצא באגף נקי מסמים, השתלב בפרויקט ניקיון מסמים, הוא משתתף בקורסים של שליטה בכעסים, בקבוצות מיומנות הורית וגברים אלימים.

שמעתי את המתלוננת בתיק האלימות (אשתו של הנאשם), שהתייחסה לשאיפה להשתלב בתכנית גמילה תוך שקשרה בין העבירות השונות לבין התמכרותו של הנאשם לסמים. כלשונה: "יש דרך אחת, להתנקות רק מסמים ואנחנו נחזור כמו לפני עשר שנים".

כך גם בדברו האחרון של הנאשם, ותוך שהוא בוכה (עמ' 34 לפרוטוקול):

"נכון, טעיתי, עשיתי טעויות והייתי על סמים ואלכוהול, זה אני סובל מהטעויות שעשיתי והטעויות.

הבנתי את הטעות שלי ונלחמתי ללכת להתנקות מהסמים. ניסיתי כמה פעמים ולא הצלחתי, בעיה.

האישה בדקה מקומות בקהילה, הלכה היא ואח שלי וקיבלו אותי, הכל, בטייבה.

גם פעם היה בפתח תקווה שהביאו אותי, היה הכל בסדר.

לגבי קצינת מבחן, פעמיים אשתי ואח שלי, פעם ראשונה לא מצאו ופעם שניה היתה שיחה, הכל בסדר. אני גם זקוק לזה, אני צריך את זה, כי אני לא רוצה להפסיד את המשפחה.

אני רוצה להיות אבא נורמאלי כמו כל בן אדם.

נדחס, נדחס, הגעתי לגיל 47, לרמה הזאת וזה בושה לילדים שלי ולאשתי.

טעיתי. הנה, האישה פה יכולה גם להסביר. איך אני אגיד את זה? האישה מוכנה כל דבר איתי שאתנקה מסמים והיא באה לבקר אותי.

לגבי מה שקרה בבית - זו טעות, זה גם לא היה מול הילדים.

לגבי העבירות - נכון, המאסר האחרון שלי זה ישן.

אני מבקש מבית המשפט אפשרות להתנקות מהסמים, כדי לבנות את הבית ולהיות אבא נורמאלי.

אני אצא מפה. נשפטתי, לא משנה כמה, אני אצא מפה ואני צריך מעטפת וטיפול, אני מבקש את זה. הנה, האישה מוכנה גם להעיד, אם השופט מוכן לאפשר לה לדבר (בוכה)".

סיפור חייו של הנאשם איננו קל. כאמור, שמעתי את הנאשם ואת אשתו, והתרשמתי ממנו, באופן בלתי אמצעי, במהלך הדיונים הרבים והשונים שהתקיימו לפניי. התרשמתי ממאמציו לעלות על דרך שיקומית. אמנם, הניסיונות לא עלו יפה, הרבה באשמת הנאשם עצמו, ואולם הרצון של הנאשם לערוך שינוי בחייו בולט. התרשמתי לחיוב מאופיו הנוח של הנאשם, אך ככל הנראה כוחותיו הנפשיים לא עמדו לו עד כה ויש לקוות כי בחירתו לממש את ההצעות הטיפוליות שהוצעו לו במסגרת שב"ס במעצרו הנוכחי יפיחו בנאשם רוח חדשה שתסייע לו לגייס תעצומות נפש לפתיחת פרק חדש בחייו.

לאור כל האמור, החלטתי למקם את עונשו של הנאשם קרוב יותר לחלק התחתון במתחם אך לא בתחתיתו ממש.

כמו כן מצאתי לייחס להתרשמותי המתוארת לעיל משקל בשלב החפיפה וההצטברות של הענישה, כדי לעודד את הנאשם לנצל את שהותו בבתי הסוהר ולצעוד צעד ראשון בדרך השיקום, וזאת בהמשך לדבריו בפניי.

חיבור ושילוב מתחמי העונש השונים איננו מחייב צבירה מלאה של העונשים, שכן הענישה הראויה איננה נקבעת לפי תחשיב אריתמטי של מכפלת האירועים והאישומים במתחמי העונש. תיקון 113 לחוק העונשין מותיר שיקול דעת לבית המשפט בסוגית והחפיפה בין המתחמים, ולא בכדי. ככלל, תיקון 113 העונשין הינו תוצר ונקודת איזון של המתח בין

הצורך בהבניית שיקול הדעת השיפוטי והחתימה לשוויון ולאחידות בענישה, לבין העיקרון החשוב האחר והוא עקרון האינדיבידואליזציה של הענישה והתאמתה למידותיו של הנאשם (בגבולות הענישה ההולמת). ברור שהטלת עונשים לפי טבלאות חישוב לפי סוג וכמות העבירה יכול להוביל לתוצאות בלתי סבירות, בפרט כאשר מדובר בריבוי עבירות. לכן, על בית המשפט להפעיל שיקול דעת בשאלת מידת החפיפה וההצטברות במצב של ריבוי מתמחים שמחד יהיה בה ביטוי לריבוי המקרים על חומרתם, ומנגד, התחשבות בצורך בהטלת עונש כולל בגבולות הסביר.

כך עולה מלשון החוק:

40ג. (א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם.

(ג) בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

צבירת העונשים מגיעה לכדי עונש מעל ל- 50 חודשי מאסר. מצאתי לחפוף, באופן חלקי, בין העונשים השונים ולהסתפק בעונש כולל בן 38 חודשי מאסר.

אשר על כן, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 38 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בכלל התיקים השונים בגזר דין זה, וזאת על פי רישומי שב"ס.

ב. 4 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. 2 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירת רכוש או אלימות מסוג עוון, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. **פסילת רישיון נהיגה בפועל** למשך שנה מיום שחרורו. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו במזכירות בית משפט, בתוך 30 יום מיום שחרורו מהכלא.

ה. **אשר לחילוט הרכב שהתבקש על ידי התביעה, הסנגורית תגיב לבקשה בתוך שבועיים ימים. נקבע לתזכורת ליום 1.6.24.**

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשם בתיקי מ"י/מ"ת יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' אייר תשפ"ד, 12 מאי 2024, במעמד הצדדים.